Ч. 350 (14.247). Львів, понеділок 30. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Р. LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060, 145.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поминальне Богослуження
І Панахида по бл. п. Модесті Менцінському.

Львів, 29. грудня 1935.

Поминальне Богослуження за душу пок. мистця, Модеста Менцінського, відбулося вчні пполудне в катедрі св. Юра заходом наших львівських музично-співацьких товариств: Бандуриста, Львівського Бояна, Сурми, Муз. Т-ва ім. Лисенка і СУПРОМ-у. Церкву виповнили вщерть члени згаданих установ, представники багатьох інших українських товариств та організацій і маси громадян обох полів.

Тиху Службу Божу відправив о. мітрат Базюк у численній асисті. Підчас Сл. Божої співав архикатедральний міш. хор псальми. До Панахиди станули: о. мітрат Базюк, о. прелат Пясецький, о. прелат Куницький, о. канцлер Ґалянт та о. радник Семчишин. Співав панахиду муж. хор „Сурма" під дир. І. Охримовича.

Коли при кінці понеслось могутнє „Вічная память", не було в церкві нікого, хто не згадав би з жалем, що „не стало між живими великого України сина..."

Протестаційна нота СССР
до Уруґваю.

ПРЕДСТАВНИК УРУҐВАЮ ПОКИДАЄ МОСКВУ. — АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ.

МОНТЕВІДЕО, ПАТ. Большевицький посол Мінкін у ноті до уруґвайського міністра закордонних справ зажадав подати причини зірвання дипльоматичних взаємин із СССР а заразом запротестував проти того розпорядку. Міністер закордонних справ Еспальтер відіслав ноту назад із зазначенням, що зредаґована невідповідно та що Мінкіна тепер не вважає дипльоматичним представником свого краю.

МОСКВА, 29. 12. ПАТ. Уруґвайський шарже д'афер покидає нині Москву. Аґ. Тас повідомляє, що уруґвайський уряд обвинуватив у різних справах Москву, тому уряд СССР розглядає тепер справу евентуального жадання від уруґвайського уряду умотивування тих обвинувачень у Лізі Націй.

МОСКВА, ПАТ. „Ізвєстія" не привязують до зірвання дипльоматичних взаємин із Уруґваєм надто великої ваги та натякають, що уруґвайський уряд не поступав тут самостійно, а добачують в цьому впливи Ватикану та Бразилії, при чому обвинувачує в протибольшевицьких інспіраціях італійського посла в Уруґваю. Крім того Уруґвай рішився зірвати взаємини тому, що Москва відмовлялася поробити замовлення в Уруґваю.

МОНТЕВІДЕО, ПАТ. У звязку із зірванням взаємин із СССР уруґвайський уряд приказав арештувати визначних провідників комуністичної партії та мабуть признає комуністичну партію нелеґальною.

Довіря для Лявала.

Ляваль здобув заяву довіря парляменту більшістю голосів 304 проти 261.

На думку парляментарних кол це успіх більший, ніж можна було передбачувати. Треба підкреслити, що Лявалева промова в парляменті зробила велике враження та безсумнівну вплинула на вислід голосування. Головнож враження зробив уступ, в якому Ляваль зазначив, що основне порозуміння між Францією і Анґлією на випадок італійського нападу доповнено технічним порозумінням між ґенеральними штабами обох держав.

СЕНАТ УХВАЛИВ БУДЖЕТ.

ПАРИЖ, 29. 12. ПАТ. Сенат на нічному засіданні ухвалив буджет 268 голосами проти 17. Видатки виносять 40 міліярдів 376 міліонів 316 тисяч 643 фр. Доходи 40.431.202.266 фр

Виборча кампанія в Греції.

АТЕНИ, ПАТ. Виборча кампанія вже почалася. Ґен. Кондиліс виступив із програмовою промовою на передвиборчих зборах у Солуні. Теотокіс промовляв у Корфі. Інші провідники, м. н. Цалдаріс і Метаксас небаром станують обїздити провінцію, де виступлять на передвиборчих зборах.

Відручне неґусове письмо.

АДІС АБЕБА, ПАТ. З нагоди Різдва, яке коптійська церква святкує на основі старого стилю, неґус, що є тепер у Дессі, видав відручне письмо до народу, яке взиває вдержати спокій, конечний для оборони. М. ін. сказано у відручному письмі: Перенесемо ще багато труднощів і Бог, який є з нами, заопікується хоробрими вояками, які борються за рідний край та короля королів переможного льва Юди. Кобе молитви ваші викликали геройство війська і довели до перемоги.

Церкви в Дессі підчас відчитування відручного письма були повні. Багато церков у Дессі наслідком бомбардування є ушкоджених. Неґус із вдяки, що врятувався, постановив побудувати нову церкву.

Де Ліндберг?

ЛІВЕРПУЛЬ, 29. 12. ПАТ. Розійшлися тут чутки, що Ліндберґа й осіб, що йому товаришать із Зл. Держав до Ліверпулю на кораблі „Америкен Імпортер", не було на чердаку в хвилині, як корабель причалив рано до Ліверпулю. Здогадуються, що вони висіли потайки в одній із ірляндських пристаней, мабуть у Белфесті. Чутка ця, якої досі не стверджено, викликала велику сензацію. У пристані Корк і Квінставн в Ірляндії зібралося багато репортерів і фотографів

Стихійні катастрофи.

Наслідком морозу згинуло 210 людей. — Лявіна засипала 4 хлопців. — Мряка на 340 км. — Повінь у Юґославії. — Хуртовина у Франції. — 500 людей згинуло підчас землетрусу. — Обсунулася земля. — Залізничі катастрофи. — Село відрізане від світа. — Хуртовина знищила 51 хат.

Із ріжних сторін Злучених Держав приходять вістки про жертви великого морозу та метелиці. На засипаних снігом дорогах і вулицях було кільканадцять нещасливих комунікаційних випадків. Загалом наслідком студені згинуло 210 осіб.

Із Урі в Швайцарії прийшли вістки про трагічну подію в горах. Зі шпилю Фльєс біля просмику Жіліє зісунулася лявіна та засипала трьох 16—18-літніх гімназистів із Цюріху. Іх тіла видобули зпід лявіни після довшої праці. Недалеко Кравгазен у метелиця заскочила двох братів 16- і 17-літнього . Молодший згинув.

Вал густої мряки, довгий на 340 км. повис над частиною південної та середущої Анґлії. Рівночасно наслідком сильних морозів і гололедиці комунікація майже зовсім припинена. Плавбу на Темзі припинили також. У Льондоні можна було бачити ледви на метер.

У Юґославії від кількох днів паде густий сніг. Рівень ріки Вардар підвісся, вода залила частинно місто Скопле. В кількох місцевостях півд. Сербії залізнича катастрофа перервана.

У всій Франції лютують хуртовини. Великі шкоди заподіяла хуртовина на побережжі Бретанії та Вандеї, також в околиці Бордо та над Середземним Морем. Прибережні ріки виступили з берегів. Родан загрожує двом департаментам, Саона також загрожує виливом.

У гірських околицях лявіни перервали комунікацію, відрізали від світа багато гірських сіл. На дорозі Мон-Женевре лявіна перервала комунікацію

Щойно тепер наспіли вістки про страшний землетрус, який навістив тому 10 днів китайське місто Мапіен і його околиці. Перші втікачі, які прийшли до Пейпіну (Пекіну) кажуть, що в землі потворилися величезні щілини, в яких западалися дерева та будинки. Після першого землетрусу були ще два. Кажуть, що згинуло 500 людей.

ЛІСБОНА, ПАТ. Стихійна катастрофа, що навістила Португалію, останніми днями ще зросла на силі: ріки Дуеро й Таґ виступили з берегів. Причалювання до пристаней Лісбони й Порта утруднене. Багато кораблів у небезпеці. У рибальському селі Еспінге хуртовина знищила 51 хат.

ЦЮРІХ, 29. 12. ПАТ. Великі сніги в Альпах спричинили багато лявін. У кантоні Урі жертвою лявіни впало 4 селян, що рубали дрова.

СТАМБУЛ, ПАТ. В Ізміґі (Смирна) 29. грудня в год. 14. відчули сильний землетрус. Населення в переполосі покинуло доми. Шкід не було.

МАДРИД, ПАТ. Сильні зливи в півн.-зах. Еспанії спричинили вилив рік. Комунікація на дорозі між Мадридом і Сантандером перервана, також залізниця між Мадридом і провінцією Ґаліцією, де обсунулася земля. Особовий поїзд вискочив зі шин біля ст. Монтефурадо, а експрес Лісабона—Мадрид зупинили серед дороги, бо підмило шлях. Із ріжних місцевостей приходять вістки про знищення плодів і худоби.

ПОМЕР ПАТРІЯРХ.

СТАМБУЛ, ПАТ. Помер тут екуменічний патріярх православної церкви Фотій II, що був головою православної церкви від 1929 р., коли то перейняв патріярхат по Василію III.

БОМБИ БЕЗСИЛІ В БОРОТЬБІ З ВУЛЬКАНОМ.

ГІЛЬО (Гавайські острови) ПАТ. До кратеру вулькану Мавна Льоа вкинули ок. 600 кг. бомб, та це було зовсім безуспішне. Струї лави посунулися на півтора анґл. милі у напрямі Гільо і тепер вона 3 анґл. милі від збірника води.

Усьому винні „рутени"!

Букарешт, у грудні.

Один із найбільших румунських щоденників „Універсул", знавець у „рутенських справах", помістив в ч. 11. ц. м. передову статтю: „Богатства Мармороощини та біднота румунів".

В цій статті доказує невідомий автор, що головною причиною нужди підгірського румунського населення на Мармороощині — була „інвазія рутенів та жидів із Галичини".

„Цю галицьку „інвазію" перевели мадяри (!), щоб зменшити відпорність місцевого румунського населення. Наслідки цієї навали чужинців були для румунів шкідливі не тільки політично, але й економічно".

Ці твердження нас не дивують, бо знаємо, що бідний „Універсул" не дає собі ради із тими нестерпними рутенами.

Раз ці „рутени на Мармороощині, так як й буковинські гуцани (гуцули) — є певними нащадками староввинних даків", другий раз це „гірське племе є вимираючими останками старовинних готів". Третій раз ті „окресові семигородські смуги замешкалі зрутенізованими автохтонними румунами".

А тепер, охрестив „Універсул" осілих мармороських українців „галицькими наїздниками".

Так само тайна, чому мадяри захоплювались такою „славянською інвазією", а не вможливили своїм землякам із Панонії осілтись на цих окраїнах мадярської етнографічної території.

„Універсул", орган „румунської протиревізіоністичної Ліги" містив нераз цілі студії про мадярську вдачу. Нераз подавав директор цього часопису та голова згаданої Ліги, п. Стеліян Попеску, „яскраві приклади із кровавої мадяризації рутенів, чехів, німців і т. д.".

Лише „Кур'єркова" ментальність цього щоденника вміє такі противорічні твердження погодити. Не тільки теоретичні погляди, але й сумна дійсність вказують на безпідставність протиукраїнської писанини „Універсула".

Правда, населення Мармороощини бідує. Але бідують не тільки румуни. Нужда заглянула і до зразкових господарств мадярів та німців.

Все-ж не можна порівняти положення румунів, мадярів та німців до животіння 30.000 українців, відірваних від матірного пня та засуджених на винародовлення.

Колись ішла кордонна смуга українського населення від мармороського „комітату" аж до Сатмару. Нині можна вже на пальцях почислити ті села, де ще вживають ломаного „руснацького" говору.

Цей простір українського населення винародовили саме мадяри, яким закидує „Універсул" — згадану „рутенську інвазію".

Щодо освіти, то опинились мармороські українці на тому самому рівні, що перед 50 роками! Так само як на Буковині та на Бесарабії, нема тепер й на Мармороощині ні одної кляси народньої школи, де вчилиб хоч одну годину української мови. Коли буковинські та бесарабські українці живуть збитою масою — й завдяки цьому ще не винародовились — то мармороощці розкинені між чужинцями скоро винародовлюються.

На цих етнічних українських островах панує систематично виплекана неграмотність та голод.

Головне заняття мармороощців — лісництво, цілком підупало. Ще цього року експльоатовано 6.000 вагонів усякого дерева. Але де можна його збути? І тут знищив большевицький дампінг добробут українського населення.

Розуміється, легше „Універсул-ові" накинутися на безборонне населення, як пригадати озброєному большевицькому „союзникові" фатальні наслідки дампінгу...

*

Не минув тиждень, а наш „спец" знов невдоволений. Цим разом українським православним духовенством на Буковині.

Вірний своїй донощицькій традиції „Універсул" звертає владі увагу на протирумунську діяльність православного священника Стефюка та священника Костенюка із Чорного Потока.

В числі з 16. ц. м. (знов невідомий) дописувач твердить, що: „Хто слідив за процесом убивників польського міністра Перацького міг дійти до висновку, що організація українських терористів із Польщі — має і в нас (Румунії) свої гнізда"... „Хто підтримує на Буковині український ірредентизм?" До недавна були українські учителі запеклими прихильниками цього ірредентизму... Завдяки урядовим розпорядкам унешкідливлено українських учителів-ірредентистів... Залишились ще українські священники, які далі підбурюють рутенське (це улюблений вислів „Універсула"!) населення проти всього, що румунське... Досі повідомляли ми про випадок о. Рогожевського. А тепер подамо два свіжі випадки.

„На 29. Х. з нагоди уродин королевої Марії відмовився о. Петро Стефюк відправити службу тому, що цей день не є церковним святом... На 11. листопада відмовився о. Стефюк вживати румунської мови й вигнав з церкви дяка Квятковського тому, що він відповідав йому по румунськи...

„Таку ганьбу потерпіли румунська мова та авторитет держави, яких гідно заступив дяк Квятковський, очевидно також член меншини (його вже полюбив засмучений „Універсул"! — Прим. Ред.) — а о. Стефюк далі не терпить румунської мови й забуває, що живе в Великій Румунії... Подібний випадок трапився у громаді Чорний Поток (повіт Черніції). Тамошній парох о. Корній Костенюк знає румунську мову, бо покінчив теольогію на румунськім університеті. Все таки відмовляється о. Костенюк відправляти службу в румунській мові й вживає всюди лише української мови".

Буйна уява „Універсула" забавляє не тільки нас, але вже відома й за кордоном! Чи пригадувати цій пресі її власні плаксиві статті проти „болгарського дикунського терору, що забороняє придунайським румунам помолитись у рідній мові?"

Але 52-літній декан румунської преси — так сам себе вихвалює „Універсул"! — дуже постарівся. Слабує на всі хвороби. Не виліковують його і з украйножерства

Д-р О-ко.

ЗА ОКЕАНОМ.

„УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

Дня 28. листопада, не зважаючи на зливний дощ, відбулось у Філядельфії величаве свято, яке назвали „Українським Днем Подяки". Рано відбулась архиерейська Служба Божа в катедральному храмі, підчас якої еп. Константин Богачевський виголосив проповідь. Співали два хори, філядельфійський і честерський. Після Служби Божої був спільний обід у великій салі Товариства Горожан. Зачався він загальною молитвою під проводом владики. Зараз після перекуски зачалися промови. Товстмастер д-р Павло Дубас покликав поодиноких представників сказати слово. Свято було з метою допомогти Українській Католицькій Школі у Стемфорді, тому всі говорили на тему рідної школи в Америці. Промовив також коротко владика. Пізніше відбувся концерт силами трьох хорів, філядельфійського під роводом п. Коцюбинського, френкфордського під проводом п. Баглая і честерського під проводом п. Рогача. Аматорський гурток, що його веде п. Коцюбинський, відіграв одноактову комедію „Тато на заручинах". Перед концертом промовив о. Степан Тиханський, а пізніше п. Антін Пашук. Дуже гарну патріотичну промову сказав владика Константин. Накінець склав подяку за працю, допомогу й жертви в уладженні „Українського Дня Подяки" п. Іван Боросевич. Хори відспівали спільно американський та український гимн.

ЛЕМКІВСЬКЕ ВІЧЕ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

Заходами „Комітету Оборони Лемківщини" відбулося 1. грудня у великій салі Товариства Горожан у Філядельфії перше українське лемківське віче. Саля була виповнена й зацікавлення було велике, особливо тому, що прибув на віче молодий український студент з Лемківщини, п. Михайло Дудра, що м. ін. відсидів кілька місяців у польській вязниці.

Учасники віча, переважно лемки, мали змогу довідатись від п. Дудри, котрий ледви кілька місяців тому приїхав із старого краю, про теперішню дійсність на Лемківщині. Реферат був дуже цікавий для всіх приявних. Філядельфійські українці заявили свою повну згоду із змаганнями Лемківщини й обіцяли радо дати свою допомогу.

Л. ПАЛЯШТІ.

Жінка з цеглами.

Три кроки сюди, три туди. Вже пів дня тягнувся цей страшний прохід. Його нерви були зовсім розхитані. Нарешті відчинились важкі двері і увійшов молодий чоловік. Адвокат.

— Но! — скрикнув Беренді та з полекшою зідхнув.

— Як ви сюди дісталися? — зразу запитався адвокат.

— Мене підозрівають у крадежі! — відповів вязень.

— Без причини? — адвокат кинув питання зі сумнівом у голосі.

— Пане докторе, так невинно, як я, не сидів іще ніякий чоловік у вязниці — щиро відповів Беренд.

— Оповідайте коротко, як до цього прийшло!

— Я мусів виїхати — зачав Беренд — із Будапешту до Амстердаму в торговельних справах. До Берліна не трапилось мені нічого замітнішого. У Берліні я пересівся до амстердамського поїзду. Я їхав уже більш як годину, коли до мого купе, де досі я був сам, увійшла незвичайно гарна й елєґантна пані. Як це звичайно буває в подорожі, після яких десяти хвилин ми познайомилися. Принагідно знайома сказала мені, що її батько юбилір та що вона їде в його справах.

І ви не боїтесь самі так далеко їхати? — запитав я здивований.

— Ні! Хоч везу зі собою дорогоцінности — відповіла молода жінка та вказала на свою валізу, що її поклала до сітки біля моєї.

— В останніх часах говорять багато про крадежі в залізницях. Не боїтесь?

Вона розреготалась і відповіла:

— Ні трохи! Вже третій рік їздиу, але нічого мені не трапилось. Але мій батько мав багато пригод.

Хвилину мовчала, далі спитала:

— Хіба вас цікавить звичайна штучка залізничого злодія?

— О, зовсім ясно, головно, коли можу довідатись про це з уст такої чарівної істоти!

— Прошу вас, без компліментів — гостро буркнула. Потім оповіла:

— Залізничі злодії завжди возять зі собою малі або великі валізки й так довго шукають, аж найдуть передїл, де побачать таку саму, як мають валізку. Тоді кладуть свою валізу біля тої, подібної. Згодом висідаючи, беруть валізу свого подорожного товариша та залишають свою. Коли-ж власник валізи запримітить підміну, вони дуже перепрошують його за помилку; колиж не запримітить, тоді лишається з валізою злодія, де є дві-три цегли.

Я уважно вислухав її оповідання і здивований запитав:

— Звідки ви так докладно знаєте про ці злодійські штучки?

— Звідки? Мій батько вже двічі привіз до хати цеглу замісць дорогоцінностей!

— А ви?

— Я вже вмію берегтися.

Я глянув на свою валізу та ненадійно запримітив, що наші валізи зовсім подібні.

— Не боїтеся, що підміню вам валізу?

— Ні! Ви виглядаєте на чесну людину. Зрештою, я мабуть висідаю скоріше від вас. Я вже незадовго дойду до мети.

Ми ще хвилинку дуже приявно розмовляли і я дуже жалів, що моя чарівна товаришка подорожі мала небавком висісти та прощалася зі мною. Я дав їй свою візитку і просив, щоб потелефонувала до мене, коли випадково заїхалаб до Будапешту. Вона приобіцяла мені це й висіла. Я знову залишився сам і почав читати газету. Не пройшло й пяти хвилин, коли я почув крик. Я вийшов на коридор і довідався, що одному пасажирові з першої кляси вкрали валізу. Кондуктор заспокоював його та обіцяв йому, що перешукає всі переділи. Коли вони прийшли до мого переділу, погляд окраденого пасажира зупинився на моїй валізі. У сітці була не моя, але вкрадена валіза.

Він подав, що є у валізі, кондуктор відчинив її та ми переконалися, що пасажир сказав правду. Це була його валіза. Заки я міг щось сказати, кондуктор замкнув мене в переділі. До чергової стації я мав доволі часу, щоб передумати всю нещасливу пригоду. Одно було тільки можливе: валізу вкрала дівчина, принесла її до мого переділу та підмінила за мою. Вкрадену валізу провірила, заки прийшла до мене. Переконалася, що всі речі маловартні, тому забрала мою в надії, що більше скористає.

Поїзд приїхав на стацію. На коридорі я почув важкі кроки. Врешті відчинилися двері і увійшли поліцаї. Вони ерештували мене за крадіж, повели на поліцію та без допиту замкнули. Обіцяли тільки прислати адвоката. От і вся справа!

Адвокат дуже уважно вислухав свого клі-

ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА І З ХІСНОМ ДЛЯ ШПИТАЛЮ.

неділю 8-го грудня ц. р. відбулися свята в ф митрополита Шептицького в Джерзі Си- Ню Йорку. В Джерзі Ситі в год. 5 вечір, Ню Йорку в 7-ій. В Джерзі Ситі відбувалася й тиждень місія під проводом о. Маркова В і на закінчення прийшло повно людей. з після закінчення місії люди пішли до цер иоі галі на свято. Скромне, але сердечне: пну промову (про церковну діяльність ми полита) говорив о. Володимир Лотович, про ут митрополита в Америці в 1910. р., про заснння українського шпиталю і про потребу тв на його докінчення говорив д-р С. Демчук, по англійськи реферат сказала п-на Піддубчишин, декламацію вірша д-ра Л. ельського „Святоюрський житець" виголов учениця Софія Демидчук, а хор ім. Лика під управою Андрія Гели відспівав кількомпозиций двома виступами, починаючи татою в честь митрополита й закінчуючи гимном при кінці.

Нюйорське свято відбулося в галі церкви св. ія, добре виповненій публикою. Тут була ьша ріжнородність, бо було аж 4 промови тупну сказав о. Тарнавський, про народню льність д-р Л. Цегельський, про шпиталь із ивом до збірки д-р С. Демидчук, про монти з побуту митрополита в Америці о. П. янтишин). Український Хор і Молодечий р під управою Теодора Онуфрика відспівав у низку пісень у чотирьох виступах, а при ршому виступі хору гетьманська „Січ" в одстроях і малі пластуни, уставлені на переді з апорами, віддали почесть відповідно до своправильника, стоячи на „позір". Публика, а саме прибула з молебня у церкві, теж встаи. У виповненні дальшої програми відограла оркестра М. Олексина 3 композиції, декламацію тут повторила Софія Демидчук, а шкільна творз з парохіяльної школи виконала ефектовні рухові вправи з піснями на устах.

На обох святах була збірка на шпиталь, яка ринесла коло сто долярів. Її ще доповнять і шлють до Львова

Еміґраційні справи.

ЕМІҐРАЦІЙНІ ПОЛЕКШІ ДЛЯ КАНАДИ.

Країна великих еміґраційних можливостей, Канада, вже від ряду літ щільно замкнула свої границі перед приїздом нових іміґрантів. Вістря іміґраційних заборон звернене було тільки проти нових гостей із країв Середущої і Східної Европи, бо для мешканців англьо-саксонських чи скандинавських країв ті заборони не істнували, навпаки Канада радо годилася на приїзд тамошніх родин, щоб вони поселювались на ріллі.

Малий виняток зробили вже в минулому році, коли канадійський уряд дав згоду на приїзд обмеженій скількости родин з капіталом 1.000 долярів з тих країв, яких торкалася заборона. В минулому році могло виїхати не більше як сто родин. Половину цього контингенту виповняли еміґранти з Польщі, зате інші країни як Румунія чи Чехословаччина не скористали з цього дозволу. Головна причина та, що нелегко сьогодні родині спромогтися на капітал 1.000 долярів. Крім цього кошти подорожі теж не малі.

На 1936. рік канадійський уряд пішов на дальші уступки. Виїзд родин з капіталом 1.000 долярів не є обмежений і ця квота дає спроможність свобідного приїзду в межі Канади. В обмеженій кількости зможуть у 1936. році їхати родини, коли матимуть капітал 750 долярів. Допущена теж буде незначна скількість родин з капіталом 500 долярів, якщо ті родини мають свояків у Канаді і ті свояки пороблять відповідні заходи перед канадійським урядом, щоб дістати згадану вижку показової квоти.

Переїзд до Канади коштує 128 долярів від дорослої особи і 64 долярів від дітей, нижче 10 літ. Залізниця в Канаді коштує 25 долярів від дорослої особи і коло 15 долярів від дитини нижче 12 літ. Діти до 5 літ за залізницю не платять.

Виїзди на ріллю до Канади почнуться в 1936. році мабуть у березні після переведеної реєстрації.

Родини мають право поселятися на захід від Вінніпеґу. Вибір фарми свобідний і купно відбувається під строгою контролею, так що визиск виключений. Фарми вже вироблені в цілости або в частині і з будинками. Ціни фарм ріжні: від 500 до 5.000 долярів; це залежить, чи хтось купує фарму з інвентарем, який цей інвентар, чи належать до нього хліборобські машини і т. д. Звичайно купують фарми на сплати і відразу треба зложити 10 відсотків ціни купна. Часами можна купити фарму виставлену за довги на ліцитацію. Тоді ціна дуже приступна.

Простір канадійської фарми обіймає яких 100 моргів землі.

Зазначити треба, що виїзд родин на поселення до Канади залежить від дозволу польського уряду.

Заінтерессовані виїздом до Канади, як і до інших заморських країв, повинні звертатися за ближчими інформаціями і порадами до Товариства Опіки над Українськими Еміґрантами Львів, вул. Вишневецьких ч. 4, II. пов.

НОВИНКИ.

— **А. Дуфанець, Кравецька робітня,** виконує по знижених цінах мужеську гардеробу з матеріялів власника і поручених. Львів, Пасаж Міколяша. Тел. 287-41. 3—10

—**Саля Музичного Т-ва ім. Лисенка,** як зачуваємо, має перейти в руки українських підприємців. Досі, як відомо, в тій салі містилося кіно т. зв. „Стилеве", яке вів підвиємець салі і власник цього кіна жид. Тепер, як нас інформують, внесли оферту на піднаєм салі два українські підприємці. Ми від себе бажаємо їм повного успіху в задуманому ділі.

— **Трамвай у Львові подешевів.** З днем 1. січня трамвaєва тарифа подешевіла пересічно на 20 прц. Звичайні білети замісць 25 сот., коштуватимуть 20 сот., з пересідкою 25 сот. Подешевіють також усі інші трамваєві білети, м. ін. на 10-кратну їзду.

— **Директором суспільної обезпечальні у Львові** став інж. Валіґурський, дотеперішній віцедиректор обезпечальні у Варшаві. Дотеперішній директор Шумський виїхав на відпустку, опісля має стати директором обезпечальні в Дубні або Рівному. Його уступлення зі Львова вяжеться з аферою трьох урядовців, б. леґіоністів, яких він звільнив з посади і причинився до італійського страйку інших леґіоністів.

— **На розбудову міст.** Банк Краєвого Господарства повідомив комітет розбудови міст про кредитові основи на ту ціль, причому одержали такі кредити: Львів 1.550.000 зол., Станиславів 350.000, Рівне 180.000, Краків 1,300.000, Варшава 7,250.000, Познань 1.300.000, Гдиня 3,500.000, Люблин 400.000, Вильно 250.000 зол. і т. д.

— **Львівська хроніка.** До хати адв. д-ра Ляташинського при Замарстинівській вул. ч. 12 вломилися злодії. Спакували срібло та гардеробу вартости 8000 зол., та в останній хвилині приловила їх сторожиха. — У залізничого лікаря д-ра Фінка вкрали наркотики з ординаційної кімнати при вул. Алеї Фоша. — У бібліотеці ім. Осолінських придержала поліція фальшивого збірщика Новицького, що збирав датки нібито на унів. Братню Поміч. — Із крамниці Із. Айзенберга при пл. Краківській 22. вкрали нічю кольоніяльних товарів і тютюну вартости 250 зол. — Петронелі Ростовецькій-Слизник із вул. Городецької ч. 22 на вул. Львівській злодій вирвав торбинку із 12 зол. готівки та дрібничками заг. вартости 50 зол. — У Ринку арештували безробітнього Йос. Ролера з вул. Граничної ч. 2. за крадіж коша помаранч, а на пл. Голуховських Федька Васькова з вул. св. Мартина 9, при якому найшли причандали до влому. — Н. Фішлер із вул. Зибликевича 28. взяв у кравця І. Куцика з вул. Сокола ч. 1. векслі на 295 зол., щоб їх зесконтувати, та грошей не заплатив. — Поліція арештувала Сам. Мунда з вул. Жовківської 26, що неправно підробляв торбинки краківської фабрики шампуну „Міракулюм". — Безробітний друкар Мар'ян Габер із вул. Бема ч. 5. напився йодини. Забрали його до шпиталю. — Шофер Ів. Блондек із вул. Перацького, повідомив поліцію, що якийсь елеґантний добродій казав себе возити ріжними вулицями міста для контролі масарень, вкінці на вул. Сикстуській пропав у перехідній брамі, не заплативши.

— **Вкрали 2.600 долярів.** На залізничому двірці в Тернополі арештовано 27-літнього Максиміліяна Зентка з Познаня і 22-літнього Павла Голішевського з Городка Яг., при яких знайдено 1.530 долярів готівкою. Приведені до слідчого виділу призналися, що гроші походять із грабунку в одній місцевости теребовельського повіту. Мали ще спільника, шофера Чарнецького, але він на вид поліції втік. Дальші доходження виказали, що всі три напали 21. ц. м. на Хану Грезінґер у Мшанці пов. Теребовля і зрабували їй 2.600 амер. долярів. У звязку з тим арештовано Йосифа Миськова та його жінку із Мшанця, у яких знайдено частину зрабованих грошей.

— **Під колесами потягу.** На стації у Хриплині під колеса потягу, що їхав зі Снятина до Станиславова, кинулася невідома молода жінка у віці коло 23 роки. Нещасній відтяло руки та ноги, так що вона згинула на місці. При ній не було ніяких документів, що вказували би на її особу.

— **Примусова праця для німецьких жінок** З німецьких урядових кол заповіджено, що в 1936 р. буде введений в життя примус праці для німецьких жінок. Дотеперішні добровільні кадри праці для жінок будуть перемінені на обовязкові, подібно як для мужчин.

— **Ялинка для... малп.** У Парижі є Т-во приятелів зоольоґічного городу". Його завданням м. і. культ любови для звірят. Т-во уладило недавно спеціяльну діточ секцію, яка веде серед дітей пропаганду спочування та любови для звірят. 28. грудня т-во уладило в зоольоґічному городі Венсенського ліса оригінальне свято: діти на ялинці у звірят. Після відвідин зоольоґічного городу дітей запросили на ялинку до малп. На ялинках дерева поровішувано для малп банани, горіхи і інші поживливі річи.

ента. Потім запитав його про національність, мету подорожі до Амстердаму та на кого може покликатись у голяндській столиці. Водночас обіцяв, що поробить відповідні заходи, щоб Беренда якнайскоріше звільнили.

Знову зачалась промена по камяній долівці. Але тепер Беренд був спокійний, довіряючи адвокатові.

Години тяглись страшенно поволі. Вкінці у замку заскреготів ключ. Увійшов ключник і розрадований адвокат. Беренд був вільний. Авто, що стояло перед вязницею, відвезло адвоката і звільненого інжиніра на двірець. Адвокат спитав:

— Куди хочете їхати? До Будапешту чи до Амстердаму?

Беренд пригадав собі, що їхати тепер до Амстердаму не може, бо в неприємній пригоді пропала йому валіза, де були важні договори.

— Мушу вертатись до Будапешту — відповів сумно

*

Нарешті вибрався в дорогу. У Будапешті просто з двірця пішов до свого директора, та оповів йому всю пригоду. Коли Беренд вернувся домів і ввійшов до кабінету, від несподіванки станув як задубілий: На бюрку стояла його валіза.

Покликав слугу, що вручив йому лист.

— Якась дама залишила його тут разом із валізою — пояснив слуга.

— Як виглядала ця пані?

Слуга описав товаришку його подорожі.

Беренд розірвав коверту та схвильований читав:

„Коханий Пане Беренде! Вибачте, що зробила Вам такого лиха, та моє „ремесло" не знає милосердя. Коли я відчинила Вашу валізу я найшла безвартісні для мене, а для Вас може навіть дуже цінні речі, почуваюсь до обовязку звернути Вам Вашу власність. Я випадково мусіла приїхати до Будапешту, тому і принесла Вам валізу особисто. Прошу Вас, не лютуйте на мене і зважте, що таке особливе „звання", як моє, теж мусить істнувати. Коли я була в Вами, на один момент я відчула, що добре булоб стати чесною та знову почати нове життя з... Вами. Але запізно вже мені вертатись. Бувайте здорові, пане Беренд. Щиро здоровить Вас

„*Мандрівна галка*".

П. С. Заки закурите папіроску, покличте слугу та вилайте його за те, що залишив у Вашій кімнаті чужу жінку саму".

Берендом стрясло дивне прочуття. Він нервово відсунув шуфлядку бюрка. Не було золотої папіросниці.

* * *

Коли він другого дня прийшов до фабрики, на бюрку найшов асиґнату на 5 цегол. Урядовець пояснив:

— Тут прийшла якась дама з візиткою пана інжиніра та сказала, що ви, пане інжиніре, обіцяли їй 5 цегол з фабрики. Коли вона подорожує, то їй треба завжди одної або двох цегол. Я доручив видати їй цегли, але ніяк не розумію, до чого жінці можуть у подорожі придатися цегли?

Беренд нічого не відповів. Він дуже добре знав, до чого.

Переклав С. Чер.

— Три лещетарі пропали на Чорногорі. Три студенти варшавської політехніки, Броховський, Ольшевський і Пйонтковський, приїхали на латинське Рідзво до Ворохти і другого дня свят вибралися із захисту на Заросляку під Говерлею на лещетарську прогульку. Коли на ніч не вернулися до захисту, на другий день вибралася за ними рятункова експедиція, взявши собі до помочі вівчарські пси. Одначе не відшукали лещетарів. Ствердили тільки, що сліди лещет вели в сторону Чехословаччини. Тому повідомлено про все чехословацьку владу.

— Кари на тайних горільників. В Коломиї відбувся процес проти селян з Підвисокого за нелегальну фабрикацію горівки. На весну ц. р. вони роздобули апарат до гонення спірту і виробили кільканацять літрів самогону, яким поділилися. Тому що обвинувачені призналися до вини, засуджено: Василя Вакарука, Василя Бигара, Романа Григорчука, Федора Гнатчука, Дмитра й Івана Сливчуків та Михайла Грищуків на кару арешту по 6 місяців і гривни по 200 зол., а Василя Вакарука на один місяць арешту та гривну 200 зол.

— Самогубство. У клюбі резервових офіцирів у Здолбунові вистрілом з револьвера відобрала собі життя Михайлина Чайковська з Рівного. Причиною самогубства була нещаслива любов. Справою занялася слідча влада.

— Трагічне щеплення дітей. Лікарська опіка над шкільною дітворою в громаді Малий Плоцк пов. Ломжа перевела охоронне щеплення проти шкарлятини. Після щеплення значне число дітей занедужало. 18 дітей привезли до повітового шпиталю, де троє з них умерло. Влада веде доходження, щоб устійнити, хто завинив: лікар, який переводив щеплення, чи невідповідна сировиця.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Ювилей 70-ліття нашого театру в Галичині. У четвер 19. грудня ц. р. вечором уладило драматичне т-во ім. Лесі Українки в салі Народнього Дому виставу „Сватання на Гончарівці" з нагоди 70-ліття українського організованого театру на Галицькій Землі. Режисерував п. Юліян Костюк, дириґував п. Володимир Вітошинський. Артистичну оцінку переводила п. Нуся Німентовська. Виставу попередила гарна й ділова принагідна промова д-ра В. Загайкевича про початки та значіння українського театру для національного відродження Галицької Волости. Помянувши горячим словом вдячности всіх тих, що свій талант, труд і життя склали на жертвеннику театрального народнього мистецтва за 70 літ, промовець підкреслив імена тих сучасних великих наших артистів-мистців, що серед тяжких і важких злиднів пробуджують на всіх наших землях національного духа. Вистава „Сватання" пройшла з повним успіхом. Вирежисерував її п. Ю. Костюк продумано й інтеліґентно. Гра п. Стельмащуків (Шкурат і його дружина) і п. Ю. Костюка (гарно вистилізована креація Стецька) захоплювала публику. Інші аматори грали назагал добре. На будуче орхестра і хори мусять бути краще зіграні та зіспівані, щоб одні за другими не підбігали, а суфлер хай говорить тихше. Дохід пішов на Рідну Школу. **о. й.**

Пропаганда рідного промислу. Від кількох тижнів переводить „Суспільний Промисл" на терені нашого міста й околиці ударну пропаганду при допомозі своїх метких, вишколених пропагандисток. Вони перевели варення кави для деяких шкіл, по бурсах та по приватних українських і чужих купецьких фірмах. Тяжка це праця лупати скелю серед нашого загалу на полі рідного промислу... Розуміють цю працю краще наші кооперативи й читальні та наш загал по селах, як деякі наші інтеліґентні родини в місті. Навіть чужинці підходять часто до цієї пропаганди як до купецького діла, зате від наших пань (нпр. від п. Т.) почули пропагандистки навіть такі „приязні" слова заохоти: „Прошу мені виносити з хати!", а о. М. не тільки не хотів дозволити варити каву в дяківській бурсі, але й назвав пропагандистку п. М. „дурними Іванами", бо він уже купив скоріше „Енрільо", тому „Пражіня" й „Лупи" не потребує. Всеж таки пропаганда відкриває очі невірним Томам. Тому віримо, що при послідовній, розумній і впертій рекламі і при солідности товару та при поголовній підтримці рідного промислу нашими родинами ми вже в дуже короткому часі станемо на цьому відтинку національного життя на сильні ноги. **о. й.**

КОМАРНЯНЩИНА.

Філія „Просвіти" в Комарні влаштувала цього року вже два свята: свято Крут та академію в 17-ті роковини геройської смерти сотника Ф. Черника, родом з Якимчиць (коло Комарна), який згинув у бою під Мотовилівкою та в 14-ті роковини „Базару" у виповненій вщерть салі Українбанку в Комарні (1. XII.). Між учасниками свята переважала молодь; був теж гурток інтеліґенції з Комарна, крім того прибули на свято численно громадяни з Кліцка-Якимчиць та з Підзвіринця і Татаринова. З інтеліґенції з околиці, крім о. Тимчишина і двох учителів, не прибув ніхто. Не було теж старшого міщанства та молодого сотрудника о. К., якого виступ на зборах перед міщанством Комарна проти тутешньої інтеліґенції викликав негодування. Програма свята, яка складалася з реферату студ. З. Тершаківця, продукції муж. хору з Татаринова-Підзвіринця та міш. хору з Комарна під проводом М. Росяка, двох деклямацій (п. О. Комаровської і М. Росяка) та інсценізації „Базару", виведена була бездоганно і залишила гарне враження. Успіх моральний і матеріяльний свята дуже добрий. При цій нагоді слід підкреслити, що п. М. Росяк приходив на проби хору і вертався у непогідну ніч до дому до Татаринова (милю дороги), а член міш. хору з Комарна Р. з останній хвилині не взяв участи в хорі, хоч його просили. — Працю у Філії „Просвіти" ведуть тепер добрі одиниці, які з успіхом перевели акцію поголовного членства „Просвіти", зорганізували збірку на „Дар Просвіті" в районі Філії та відбули низку поїздок до всіх майже читалень у районі з рефератами і провіркою діяльности тих читалень. Праця Філії стрічала також по деяких селах, як Березець, Монастирець і Поріче, байдужість і навіть перепони від деяких наших інтеліґентних одиниць. Не зважаючи на всі заклики, дотепер не є членами Гол. Т-ва „Просвіта": 5 священиків і 4 учителів. На днях відкриває Філія „Просвіти" в Комарні бібліотекарський курс для читалень свого району.

З діяльности „Рідної Школи". Кружки „Рідної Школи", яких в судовій окрузі Комарно є вже сім, проявляють живу діяльність. Заходом тих кружків уладжено цього року 5 дитячих садків, а саме: в Комарні, Кліцку-Якимчицях, Горожанні Великій, Колодрубах і Мостах. На покриття видатків, звязаних з веденням садків, йшли доходи з дитячих імпрез, що їх улаштували поодинокі кружки. Кружок „Р. Ш." в Комарні уладив у літі щ... дві дитячі імпрези, крім того дістав частину доходу з вечерниць, що відбулись у Комарні дня 4. серпня ц. р. в сумі 50 зол. Тепер кружок займається організацією приросту. Оснування кружка „Р. Ш." в Порічу Задвірнім староство в Рудках вже вдруге з невідомих причин заборонило. **Сусід.**

Спорт.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

БЕРЛІН. В ост. дні міжнародніх гаківкових змагань Польща програла із шведською дружиною „Гота" у відношенні 3:2 (0:1, 2:1, 1:0).

КАТОВИЦІ. Вінер Айсляуф Ферайн — репр. Польщі 4:0 (0:0, 2:0, 2:0).

Нові книжки й журнали.

Видавництво „Супрому": а) **Нестор Нижанківський: ФОРТЕПІЯНОВІ ТВОРИ ДЛЯ МОЛОДІ; б) З. Лисько: НЕ СТІЙ ВЕРБО".**

Союз Укр. Профес. Музик випустив у світ два невеличкі твори своїх членів. Нестора Нижанківського „Фортепіянові твори для молоді" будуть цінним вкладом в нашу педагогічну літературу і спробою виповнити прогалину, яка в цій ділянці існує. З. Лисько виступив із культурною обрібкою народньої весільної пісні „Не стій вербо". Жаль тільки, що хронічний брак у нас хочби пересічних акомпаніяторів, ледви чи дозволить ширшій популяризації цього твору з ненайлекшою фортепіяновою партією. Щодо зверхнього вигляду творів, то вони роблять дуже гарне враження. Молодому видавництву слід побажати якнайбільшого успіху і найкращого розвитку.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 30. XII. год. 8. веч. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Останній отаман Анненків".
АПОЛЬО: „Кохай тільки мене".
АТЛЯНТИК: „Кохаю всі жінки" з І. Кепурою.
ВАНДА: „Велика подія", „Скінчена пісня".
ҐРАЖИНА: „4 і пів мушкетерів".
КАСІНО: „Фліп і Флап" як індійські віхотники.
КОЛІСЕЙ: „Гра за жінку", ревія „Парада гумору".
КОПЕРНИК: „Єгипетські ночі" з Еді Кантором та „Три веселі мишки".
МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго".
МІРАЖ: „Баль у Савої", ревія „Як бавиться у Львові".
МУЗА: „Ідемо до щастя".
ПАКС: „Острів скарбів".
ПАЛЯС: „Любовні маневри".
ПАН: „Сінг-Сінг".
РАЙ: „Веселий ювилей Мікі Маус".
СОНЦЕ: „Жовтий князь", ревія „Сватання на раті".
СВІТ: „Цісарева та я" (Ліл. Гарвей).
СТИЛЕВЕ: „Розкріяні очі" із Шерлі Темпль і ревія.
ТЕНЧА: „Леґіон безбожних", додатки й Тижневик Пата.
ТОН: „Хрестоносні походи" Сесіля Б. Міля.
УТІХА: „Ковбой мільонером" і ревія.
ХИМЕРА: „Сьогодні вечором у мене".

Присилайте передплату!

Закордонне радіо.

Понеділок, 30. грудня 1935.

Відень (506,8) 16.05 Солісти (форт., сопран і барит.), 20.00 Австр. нар. музика, 21.00 „Дитячі літа Христа" рел. трилогія на сольові голоси, хор і орх. Берліоца, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика 17.40 Різдв. пісні 20.45 Фільг. орх., **Париж** (1648) 18.30 Концерт, 21.00 Баскійські нар. пісні, 21.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 16.00, 19.50, 21.30 Спів, **Берлін** (356,7) 18.50 Форт. ресіталь, 19.50 Форт. твори Шопена, 20.45 Симфонія ч. V. г-дур Брукнера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.50 Давня скрипкова музика, 21.00 Капеля, **Кельн** (455,9) 16.15 Різдв. дуети, 19.00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 20.10 Нар. танки Карінтії, 21.00 Попурі маршів, 22.20 Варіяції Баха, **Мінхен** (405,4) 16.10 Солісти (спів, муз.), 17.00 Франконські композитори, 19.00 Розривк. концерт (муз., спів), **Будапешт** (549,5) 12.05, 13.00 Концерт, 20.10 Форт. ресіталь, 21.00 Легка музика, **Міляно** (221,1) 11.30 Легка музика, 20.30 „Ірис" оп. Масканія, **Рим** (420,8) 13.20 Орх. музика, 20.30 Симф. концерт.

Вівторок, 31. грудня 1935.

Відень (506,8) 17.25 Солісти — муз., спів, 18.55 „Пімста лилика" оп. І. Штравса, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. музика, 12.35 Сальон. квартет, 16.10 Танк. музика, 17.40 Пісні при вині, **Париж** (1648) 12.00, 18.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 18.00 Вес. пісоньки й анекдоти, 18.30 Соната на альтівку та форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Вес. музика, 20.0 „Баль у кн. Орловського" — вес. концерт на осн. „Пімсти лилика", **Ляйпціґ** (382,2) 12.00 Концерт, 17.30 Дванадцять місяців у слові та письмі — спів, музика, **Мінхен** (405,4) 16.00 Концерт, 18.20 Солісти, два форт., 20.00 Гороскоп на 1936, **Будапешт** (549,5) 13.30 Солісти — спів, скрипка, 17.15 Циг. музика, 19.00 Концерт оп. орх., **Міляно** (221,1) 11.30, 13.20 Легка й попул. музика, 20.30 „Каваліри місяця" оперетка Цірера, **Рим** (420,8) 20.30 Концерт, 21.45 Камер. музика.

Львівське радіо.

Понеділок 30. грудня 1935.

6.30 Ран. авд., 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка й популярна музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.30 Концерт ревелерсів „Весела Пятка", 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 В Еспанії — гр. пл., 16.45 Скеч: „Висока екселенціє!", 17.00 Бабська цікавість, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Дебісі: Соната на флет, альтівку й арфу, 17.50 Зелений кущ омели — гутірка, 18.00 Спів у супр. форт., 18.30 Листи від дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Балляда в музиці з гр. пл., 19.00 Плавай ввесь рік — репортаж про криті плавальні, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.30 Пісоньки з гр. пл., 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Концерт капелі, 21.30 Поетична аванґарда, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Вівторок, 31. грудня 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Мельодії з 1935 р. — з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Оп. фрагменти симф. орхестр із гр. пл. 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальон. музики, 16.00 Авд. для шк. молоді, 16.15 Легкі мельодії та пісоньки в супр. форт., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Як повстав календар 17.15 Плити для знавців — із поясненнями, 17.50 Куток мови, 18.00 Форт. ресіталь, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Пісні в супр. форт., 19.00 Непопулярна праця, 19.20 Реклям. концерт 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Сильвестрівський монольог, 20.10 Оп. мельодії — музика орх., спів Віктас (тенор), 21.00 Веч. денник, 21.10 Із сучасної Польщі, 21.15 Музика орх., 23.05 Весела сильвестрівська авдиція, 0.04 Ланцюг бажань, 0.30 Танк. музика з гр. пл.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.